

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

ПЕТАК 25. ЈУНА 1899.

Број 23.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3 „
За стране земље на годину 9 „

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

ГРАЂАНИ,

Драгоцени живот Његовог Величанства Краља Милана, Оца нашега узвишеног и љубљеног Краља и Господара, био је јуче у великој опасности.

Свемогући Бог омео је зликовачку руку, те је и овога пута спасао Србе и њихову отаџбину од потреса и недогледних злих последица.

Живот првога Краља Србије спасен је на срећу Србије и Дома Обреновића.

У знак радости за ово срећно спасење живота Краља Оца, Команданта Активне Војске и у знак превелике љубави и оданости према Његовоме Сину, Нашем љубљеном Господару и Краљу и Његовом Светлом Дому, грађани ће београдски, после данашњег благодарења у цркви, вечерас осветлити своје домове и поздравити пред Двором Краљевим Његово Величанство Краља Милана у 7¹/₂ часова у вече ношењем бакљаде, која ће се кренути из општинске куће у 7 часова.

Од суда и одбора општине београдске, 25. Јуна 1899. год. у Београду.

СВЕЧАНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
држан 25. јуна 1899. г. у подне.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда: г. г. Стев. Ивковић и Коста Симић; од одборника били: г. г. Др. Стеван Марковић, Петар И. Јовановић, Н. Спасић, Богоје Јовановић, Ђока Тошић, Милов. Миленковић, Ђ. Пантелић, А. Н. Крсмановић, Голуб С. Јанић, Јанаћ М. Јанковић, К. П. Михајловић, М. Штрбић, Мита Петровић, Мих. Јовановић, Коста М. Ђурић, Д. М. Ђорђевић, Милан Арсенијевић, Д. Тадић, Васа Николић, Трајко Стојковић, Трифун Ђорђевић, Дамјан Стојковић, Стојан Пајкић, Др. Јов. Ђурић, Ђ. Димитријевић, М. Ј. Божић.

Председник општине саопштава одбору, да је јуче, око 6 часова по подне извршен атентат на живот Његовог Величанства Краља Милана, Команданта Активне Војске, но да је Бог, који увек чува Србију и Српски Народ, омео зликовачку руку и спасао живот Оца нашег узвишенога и љубљенога Господара и Краља, који је тако драгоцен по Србију, Српски Народ и Дом Обреновића.

Поводом овога саопштења, одбор општински, гнушајући се и осуђујући овај зликовачки покушај а уједно захваљујући Свевишњем за спасење живота Његовог Величанства Краља Милана од ове страховите опасности, у данашњој својој ванредној свечаној седници једногласно решио је,

да се вечерас варош осветли и Његово Величанство Краљ Милан поздравити бакљадом од стране грађана.

Да се од суда и одбора општинског изда поводом овог догађаја нарочити проглас на грађане.

ГОВОР

г. МИХАИЛА ПАВЛОВИЋА, ТРГ. БЕОГРАДСКОГ,
којим је 25. Јуна 1899 год. у име грађана београдских поздрављено Његово Величанство Краља Милана, приликом пошења бакљаде а поводом јучерањег атентата на живот Његов

Ваше Величанство,

Обновиоче Краљевине Српске!

Народ Краљевине Србије, наше миле заједничке Отаџбине, много пута су на ово место сабирала славна дела Твоја, сабирала га да Ти изјављује своју благодарност, своју истинску поданичку верност, и да кроз Твоју славу казује свету своју славу.

Овога пута, Величанство, сабрао је Београђане пред Краљевски Дом, јучерањи догађај, колико тужан, толико радостан.

Величанство,

Народ Српски је кроз пет стотина година свога робовања, свога паћеничког живота, лијући крв своју, трпећи страховите срамоте наношене части и образу његову, живео жудњом, живео надањем да ће се појавити звезда његова, да ће доћи спасење његово, да ће васкрснути држава и слава његова, да ће он опет синутти својим светлим особинама, да ће достојно стати у ред срећних, образованих и снажних народа.

И народ се донадао да му се јави звезда његова; народ је дочекао да му дође спасење његово: то је славни, то је витешки Дом Обреновића, који заснова јуначки син народа Српскога, Обреновић Први, Милош Велики.

Из крви и згаришта народнога, силом своје љубави према народу, испуњени силовом жудњом за народно ослобођење, за народну независност, међући на коцку животе своје, Обреновићи засноваше, утврдише и распространише државу српску.

А Ти, Величанство, достојан син својих славних предака, бујном, младићском снагом одважно настави дело њихово; Ти прошири Србију; придружи јој пределе и градове, који дика и снага беху и славним Немањинима; Ти обнови Краљевину српску; од примитивне Србије Ти створи културну, просвећену и напредну Србију; од самих зачетака војске Ти створи уређену војену одбрану земаљску, која свакоме Србину улива поуздање у безбедност и заштиту његова дома, његова имања, његове части, његове државе и среће народне.

Али се под мирним кровом Србије, под том снажном заштитом мирна и срећна живота излегла и гуја присојкиња, која као демон ове красне земље, као зао дух овог много-напаћеног народа, кроз читаве десетине година сишље отров свој у чашу спасења Српства, у чашу мирна и напредна живота народнога, као демон који у бесу своје саможиве гадне страсти покуша и јуче да уништи Твој драгоцен живот, да уништи живот обновиоца Краљевине Српске, да уништи живот родитеља љубљенога нам Краља Србије, да уништи живот Главног Команданта војске српске, команданта земаљске и народне одбране. Зар то није тужан, зар то није жалостан догађај, који мора да сневесели, који мора да ожалошти, који мора у очајање да баца душу Србинову?!

Величанство,

Бог српски ипак је добар Бог; он чува Србију. Паклене кугле, из близа или из далека, намењене племенитом, драгоценом и витешком животу Вашег Величанства, а кроз живот Ваш, у даљим последицама намењене и Србији и Српском народу, Господ Бог је помео у лету њихову; оне су промашиле циљ свој. Господ Бог је заштитио Србију од нове крвне жртве из Дома

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

по

СРПСКОЈ ЗЕМЉИ

у

СРЕДЊЕМ И НОВОМ ВЕКУ

ИСТОРИСКО-ГЕОГРАФСКА РАСПРАВА

*Мото: Трговина је један од најзначајнијих
момената у еволуцији једнога народа.*

НАПИСАО

КОСТА Н. КОСТИЋ

(Рад награђен са 200 динара, другом Видовданском Наградом Београдске Општине од 15. Јунија 1898. г.)

(НАСТАВАК)

23. Дубровник је имао односа и са Анконом (Јакином). Ти су односи у толико били мирнији и интимнији што је Анкона, без млетачке државне снаге и претензија, имала са Дубровником само трговинске односе. Анкона је била посредником односа између Дубровника и градова Средње Италије: Флоренције, Перуџије, Луке, Фана и др. „Јакин својим географским положајем, бродарством, обртом, беше средиштем промета на овој обали

Италије, где се стицаху дубровачки трговци са италијанским и иностраним светом“¹⁾

Тачно се не може знати, када је Дубровник ступио у односе са Анконом; али се може поуздано мислити, да су трговински односи између Дубровника и Анконе већ при крају XII. в. били знаменити. Дубровчани 25. Августа 1199. г. закључују трговински уговор са Анконом²⁾ и, према томе, на основу овога факта, може се претпоставити, да је Дубровник са Анконом имао односа и пре ове године и да је, можда, овај уговор склопљен на основу ранијих уговора и погодаба трговинских. —

По споменутом трговинском уговору Анкона загарантова Дубровчанима, да ће њих и њихову имовину у Анкони и Анконском пределу бранити и штитити; да се Дубровчани и Анкоњани за међусобне спорове обраћају градском судији, који ће им спор решити најдаље за 30 дана.³⁾

¹⁾ Rad k. XV. 17. († Dr. П. Матковић.)

²⁾ Сачуван документ публикован је у Monum. Spect. v. I. с. 59—21. — Види и В. Макушев, Исторические Памятники Ю. Славянъ и соседнихъ имъ народовъ извлеченные изъ итальянскихъ архивовъ и библиотекъ. Ч. I. к. 1. Варшава 1874. с. 47. — Rad k. XVIII. с. 18. — За овај уговор зна и Растић: Monum. Spect. v. XXV. страна 69. —

³⁾ Јб.

Односе са Анконом Дубровник је продружио кроз Средњи Век и све до пада свога. Дубровчани су много посећивали Анкону, па се у њој по мало настањивали. Тако, у анконским актима забележено је да се 1427. г. населио у Анкони трубач (tubicena) Јован Дубровчанин а 1451. г. Марин Алегрети из Дубровника.¹⁾ Макушев је публиковао и неколике натписе из XVI. в. на гробовима Дубровчана помрлих у Анкони.²⁾ У Анкони су Дубровчани имали свога консула, који је штитио трговинске интересе свога роднога града.³⁾ И Анкоњани су посећивали Дубровник. Доказ: У трговинским уговорима, који ће се одмах сада споменути, набрајају се и права Анкоњана у Дубровнику; Велико Веће 25. Авг. 1359. г. допусти неким анконским трговцима, да могу извести из Дубровника 50 старија зоби (staria ordei L)⁴⁾ и т.д.

У времену од 1254—1256. год. беху између Дубровника и Анконе рђави односи и међусобне репресалије. Дубровчани безобзирно нападаху анконске бродове и Анконска Општина издаваше својим грађанима, чак, и писмене допусте, да могу

¹⁾ Макуш. Памят. с. 76.

²⁾ Јб. с. 31—32.

³⁾ Јб. с. 184. — Rad k. VII. с. 184.; к. XV. с. 43. —

⁴⁾ Mon. Spect. v. XXIX. с. 8., 219.

Обреновића; заштитио је Србију од нове несреће и нове катастрофе; заштитио је Србију од недогледних злих последица и трзавица; сачувао је Србији снажну заштиту њезину; сачувао је нашем милом Господару Краљу љубљенога оца Његова, прву и најјачу потпору његову, а целоме Српству ватрена пријатеља.

Зар то није радостан догађај! Зар тај срећни удео неће разгалити, зар неће развеселити, зар неће у усхићење довести душу Србинову!!

Величанство!

Ова осећања прожимљу данас душу и срце свакога доброга, искренога родољубивог Србина и у Србији и ван ње; сваки добар Србин данас проклиње демонске душе, српске или несрпске, које раде о глави Србије и њенога мирна, слободна и напредна живота; сви добри Срби, који немају срећу да овако, као ово ми, у овом тренутку стану пред Ваше узвишено лице, те да Вам из својих уста кажу своју оданост, учиниће то на друге начине.

А ми, срећни и пресрећни, што можемо да Вашем Величанству овако лицем у лице погледамо, узвикујемо из дна душе своје:

Злоба је плела сатанску мрежу да њоме спута живот и напредак Србије; да њоме замрачи сјај и славу Србије и њене народне Династије; али јој је Бог одузео моћ да то црно дело изврши. Честити народ српски стоји и стајаће вазда верно и чврсто, као стена, уза свога милог Краља Александра Првог и уза Његова узвишена Оца, Првога српскога Краља Милана!

Живео Господар и Краљ Александар Први!

Живео Краљ Милан!

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

10. јуна 1899. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовади чланови суда: г.г. Стев. Ивковић и Коста Симић; од одборника били: г.г. Трајко Стојковић, Ђорђе Н. Со-

ковић, Михаило С. Протић, К. Н. Лазаревић, Голуб С. Јањић, Дамјан Стојковић, Бурић, М. Ј. Божић, Трифун Ђорђевић, И. Козлић, Ђ. Ј. Пантелић, Ђ. Димитријевић, Д. Тадић, Мијајло Миловановић, Милов. Миленковић, Јања М. Јанковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 3. Јуна о. г. и примљен је без измена.

II

Одборник г. Ђ. Пантелић примећује да трамвајско друштво честим прекидањем вожње не само да ради противно уговору него и штети публици и доводи је у неприлику, па тражи, да суд општински предузме мере против ове неуредности. А одборник г. М. Ј. Божић тражи, да се пропише правилник за вожњу и да трамваји коњски стају само на станицама.

Председник је изјавио,

да ће по овим напоменама учинити све што по уговору може, да се оне отклоне, а ако устреба, умолиће и државну власт за помоћ.

III

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 4250, 4357, 4232, 4207, 4299, 4267, 4298, 4297, 4260, 4358, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Филип Поповић лецедер доброг владања и сиротног имовног стања; да су доброг владања и доброг имовног стања Михаило Банковић шпедитер, Бура Станојев штампар, Сретен Васиљевић и Стојан Златановић опанчари; да су му непознати: Зака жена Јованче Димитријевића зидара, Јоца Врбаловић кравар, Коста Ђокић опанчар, Филип Симљановић бозација, Радомир Бонцулић ђак, Пијада жена Живка Азуцког фијакеристе, Даница Живојиновић девојка, Влајко Стевановић кочијаш на трамвају и Јулијус Михаиловић бив. чиновник с тим, да је овај последњи бивао под судом.

IV

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о породичном односу.

С друге, пак, стране Анкоњани су добили право да могу слободно долазити у Дубровник и

а) Ако преко Дубровника извозе робу у Српске Земље платиће на име царине 40 солада на 100 ливара динара; ако пак извозе робу ма куда а не у Српску Земљу неће плаћати ништа на име царине;

б) Ако извезу робу из Српске Земље преко Дубровника платиће 40 солада на 100 лив. дин.;

в) Ако прекоморску робу продају у Дубровнику платиће 5% ad valorem;

г) Анконски бродови не плаћају у дубровачком пристаништу обаларине;

д) Анкоњани не могу у Дубровнику или на дубровачкој територији продавати вино или со.¹⁾

Ако се упореде и једне и друге повластице, увиде ће се, да су Дубровчани у Анкони имали већих повластица него ли Анкоњани у Дубровнику. —

Анконска архива почиње бележити односе са Дубровником тек 1372. годином, када је између Дубровчана и Анкоњана склопљен онај знаменити трговински уговор са утврђеном царинском тарифом:

¹⁾ Јб.

По прочитању тих молби СтБр. 1485, 1894, 1482 одбор је изјавио мишљење,

да се Антици Модун, Илији А. Поповићу и Љубомиру М. Јовановићу могу дати тражена уверења о њиховим породичним односима.

V

По прочитању молбе Јеврема Милетића контролора водовода АБр. 4340 и Вукосава Сталаћанина трошаринског стражара АБр. 4345, одбор је решио,

одобрава се молиоцима тридесетодневно осуство од дужности ради лечења с тим, да им се исто има рачунати од дана када га стану употребљавати.

VI

По прочитању молбе Миће Ристића ливерџије, одбор је решио,

да се молилац ослободи дужности присутничке а да суд одреди на његово место друго лице за присутника.

VII

По прочитању молбе Милоша Луковића скупљача прилога за подизање цркве у селу Гајтану срезу Јабланичком окр. Врањског, одбор је решио,

да општина београдска за подизање ове цркве даде новчани прилог. Овлашћује се суд општински да одреди суму, као и одакле да се иста исплати.

VIII

По прочитању молбе друштва за уређење и унапређење варошко дунавског краја, одбор је решио,

општинско земљиште звано „Дорћолска пијаца“, које је одређено за дрварска слагалишта, уступа се овоме друштву да од првог јула ове године па за десет година прибира приход са истог а тај приход да употребљује на нивелисање и калдрисање самога земљишта, околних улица а доцније и осталих улица тога краја. Општина ће имати права надзора над прибирањем овог прихода, а друштво ће бити дужно сваке године подносити општини

а) На товаре са обале Јадранскога Мора царина 1¹/₄%; на источној роби 6%;

б) За увоз или транзит сребра, злата, новца, бисера и драгог камења не плаћа се ништа;

в) за извоз мануфактурне робе и металних израђевина ништа се не плаћа, а за транзит 1¹/₄%. Ако ову робу Дубровчанин продаје у Анкони или Анкоњанин у Дубровнику, царина ће бити на мануфактурним израђевинама 4% а на металним 5%;

г) При увозу робе из Пуље или Сицилије Анкоњанин плаћа у Дубровнику колико и Дубровчанин а Дубровчанин у Анкони колико и Анкоњанин;

д) При увозу робе Анкоњани односно Дубровчани плаћају 1¹/₄% а странци 2¹/₂%; ну на мануфактурним стварима плаћају и купци и продавци 1¹/₇%;

е) За увоз робе која није са обала Јадранског Мора плаћа се 6%;

ђ) За извоз робе из Анконе на Исток Дубровчани плаћају 3%, а ако ту робу извезу Дубровчани у свој град неће платити ништа, изузимајући сапун, на чему ће плаћати 2¹/₂%;

ж) За увоз и извоз вина, соли, зејтина, свакојаког жита, лана, воћа као и у тачци г.;

¹⁾ Mon. Spect. v. I. стр. 86—87. Макушевџ Памјат. страна 48.

²⁾ Monum. Spect. v. I. с. 151. — Макуш. Памјат. с. 48. — Rad k. XV. с. 20—21., 52—57.

извештај о прибраном и утрошеном приходу и о извршеним радовима. Сем овога општина има право контролисања цена плацева издатих за дрварска слагалишта и на предлог друштва одређивати, које ће се улице првенствено нивелисати и калдрисати. —

IX

Председник извештава одбор, да је господин Министар грађевина одобрио, да г. М. Рувидић инжењер Мин. грађевина може на општинским пословима радити после подне.

Одбар је примио к знању,

ово саопштење председника општине и одобрење г. Министра грађевина.

X

Председник објављује, да је на дневном реду решавање о предлогу одборника г. М. Ј. Божића, да се установи болнички и пензиони фонд за чиновнике и служитеље ове општине.

По поновном прочитању тога предлога АБр. 4225, одбор је одлучио,

да овај предлог проуче и поднесу одбору извештај са предлогом одборници г.г. Др. Јован Ђурић, Дим. Тадић и М. Ј. Божић и председник општине. За базис за проучавање овог предлога да служе правила која су за пензиони фонд прописана 1896. год.

XI

Председник износи одбору на решење процену имања, што се имају експроприсати за регулисање Варош капије, која је извршена сходно решењу одбора од 21. и 29. Јануара о. г. ГБр. 3558/98.

По прочитању те процене ГБр. 1127, одбор је решио,

да се ова процена у свему усвоји, и да се према истој изврши експропријација процењених земљишта.

XII

Председник извештава одбор, да се је велики број сиротних невољника обратио општини за новчану помоћ ради лечења по бањама.

з) за увоз жита не плаћа се ништа;
и) Ако би, због непогоде или од корсара или због ма какве повреде, био дубровачки брод принуђен да се склони у анконско пристаниште, или обрнуто анконски брод у дубровачко пристаниште, неће платити ништа за „пристојбу“, ма се тај брод истоварио па се после наново натоварио;

ј) Дубровачки бродови у Анкони и анконској области и анконски бродови у Дубровнику и дубровачкој територији не подлеже бродарским дацијама (корабелниј сборъ, alboratico);

к) Целе године дубровачки товари могу без царине лежати у анконским магацинима и анконски товари у дубровачким магацинима; по истеку године дана узима се на тим заосталим товарима царина по увозној такси;

л) Дубровчани могу жито продавати у Анкони само Анконањима и обрнуто;

љ) При продаји ствари увезених у Анкону плаћа се такса један мали анконитан (= 1½ динар или 9 сантима, anconitano piccolo) а при извозу 2 мала анконитана. И у једном и у другом случају купац и продавац плаћају по пола;

м) Од сваког мерења товара 5 малих анконских динара узима чиновник који

По саслушању овога одбор је решио,

одобрава се кредит од једне илјаде и пет стотина динара из партије на издржавање сиротиње, да се подели сиротним невољницима ради лечења у бањама.

Овлашћује се председник општине, да ову милостињу подели онима, којима је по његовом нахођењу најпотребнија.

XIII

По прочитању извештаја одборске комисије о прегледу плана за уређење доњег Калемегдана одбор је решио,

да се доњи Калемегдан уреди према плану израђеном од г. Дим. Т. Лeko и према примедбама у овом извештају наведеним, одобравајући за то кредит од двадесет илјада динара из вишка прихода трошаринских, зашто издејствовати надлежно одобрење.

XIV

По прочитању молбе А. Ђ. Бибe АБр. 4288. и извештаја грађевинског одељења ГБр. 1430, одбор је решио,

да се молиоцу учини по молби у толико, у колико неће требати земљишта овог за допуну општинског плаца у цара „Уроша улици.“ Да грађевинско одељење изради план о овоме земљишту и да се исти накнадно поднесе одбору ради дефинитивног решења. —

XV

Председник износи одбору на решење извештај комисије о просецању улице од Теразија ка 2 сокола.

По прочитању тога извештаја, одбор је решио,

да се умоли господин Министар грађевина да одустане од просецања ове улице, пошто ће општину скупо, преко 500.000 дин. коштати, а иста улица није преко потребна, јер ће се по најновијем

надгледа мере за тежину и ту суму плаћа купац;

н) Све ове повластице и обавезе важиле су и за једну и за другу страну: и за Анкоњане у Дубровнику и за Дубровчане у Анкони.¹⁾

Конфирмацију овога уговора на 5 год. извршио је папски викарије кардинал Петар Михаџије у Болоњи 22. Октобра друге године папствовања папе Гргура XI.²⁾

Овај уговор од 1372. г., обновљен 1378. г., био је у снази све до 1385. г.; 1397. г. обновљен је на 29 г. са овим допунама:

а) Дубровчани, кад броде на анконским бродовима ка обалама Арбаније и Далмације, ослобађају се од тамошњих царина;

б) На соли и другим животним намирницама које Дубровчани довозе у Анкону на анконским бродовима плаћа се царина по анконској тарифи;

в) Ако Дубровчани увезу у Анкону сукно, вунене и платнене израђевине, узима се толика царина, колику плаћају и остали странци.³⁾

С друге, пак, стране Дубровачки Статут од 1397. г. утврдио је;

¹⁾ Макуш. Памят. с. 49—50., 111—118. — Моп. Spect. v. XXVIII. с. 133—135.

²⁾ Макуш. Памят. с. 50—51., 111. — Уп. Моп. Spect. v. XXV. 156.

³⁾ Макуш. Памят. с. 51., 119—123.

пројекту улица Краља Александра продужити кроз Дечанску, која ће се услед тога јако проширити.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — 0·25 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином — — — — — 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале — 1·50 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — 0·20 д.
 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином — — — — — 0·60 д.
 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале — 1·— д.
- Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. АБр. 9449.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Гробарина:

- а) Гроб за децу — — — — — 7— д.
- б) Гроб за одрасле — — — — — 12— д.
- в) Мала гробница — — — — — 555·52 д.
- г) Велика гробница III реда — — — — — 998·93 д.
- д) Велика гробница II реда — — — — — 1099·93 д.
- ђ) Велика гробница I реда — — — — — 1684·57 д.

II. Пажњене помијара и нужника:

- а) Од кубног метра — — — — — 6— д.
- б) Од акова — — — — — 0·30 д.

а) Анкоњани у Дубровнику при увозу не плаћају царине, сем уља, на коме плаћају 8 дубровачких грошева од „meço migliaro“;

б) Анкоњани такође су ослобођени царине и при извозу робе из Дубровника у све земље сем:

а) Рашке, Босне, Срема, Баната, приморских градова од Драча до Дубровника Млета, Корчуле, Хвара, Брача: при увозу робе у ове пределе, градове и острва Анкоњани плаћају царине 2³/₄%;

б) За извоз робе из Дубровника у Драч и даље од Авловне Анкоњани плаћају 2%.

γ) При продаји робе Србима у Дубровнику или на дубровачкој територији Анкоњани плаћају 3³/₄%; а при продаји робе Драчанима, Авлонцима и другим странцима у Дубровнику Анкоњани плаћају онолику царину, колику Дубровчани плаћају у Драчу, Авлони и другим местима одакле су ти странци;

в) На купљеној роби у Дубровнику Анкоњани не плаћају никакве царине;

г) Сем злата и сребра, на роби Анкоњанима увезеној у Дубровник плаћа се царина 3%: половину плаћа продавац а половину купац;

д) Анкоњани не плаћају царине на жити и плодовима;

(Наставиће се)